

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monaroh:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîsnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 17 Octomvrie st. v.

(X) Cu cât înaintăm mai mult în timp, cu atât mai cu stăruință se ocupă presa maghiară cu cestiunea reformării administrației publice din țările ungurești.

Laudabil lucru ar trebui să fie pentru presa maghiară ocuparea cu reformarea administrației, fiindcă dela reformarea administrației publice, ea dela ori-și-care reformare, ar trebui să așteptăm ameliorarea stării actuale. Reformele în deosebire pentru-ce se fac, dacă nu pentru-ca ceea-ce nu mai este priincios bunei stări a cetățenilor să se îndrepteze și să fie priincios. Ar trebui așadar ca presa tuturor naționalităților să se ocupe și mai ales să se ocupe cu cestiunea reformării administrației și să aplaudeze presa maghiară, pentru-că dînsa este, așa zicînd, preocupată de cestiune, dela care fiecare patriot are dreptul să aștepte în viitor ameliorarea sorții mult iubitei noastre patrii.

Și cât bine n'am avî să așteptăm dela administrația politică!

Pauperismul, care se întinde dela un colț de țeară până la celalalt, nu va pute nega nimenea, în cea mai mare parte avem a-l mulțumî relei administrații de până acum. Câmpii pârjolite, păduri devastate, comunicațiune insuficientă și de multe-ori numai în folosul unora, și câte alte multe de acest fel, nu sînt rezultatele unei administrații bune. O administrație bună, și dacă impune sarcini, recompensează sarcinile în felurite forme. Pune pe contribuabili în pozițiunea de a nu duce lipsă. Administrațiunea bună pune pe contribuabili în pozițiunea de a purta ușor și sarcinile câte li-se impun.

Nu mai încapă dar' nici cea mai mică șovăire, a se interesa cineva de îmbunătățirile posibile în administrațiune, fie și prin reformarea acesteia, este un lucru foarte patriotic.

Și cu toate aceste, zelul desvoltat de presa maghiară noi nu-l putem cualifica de patriotic. Din contră, noi aflăm, că tocmai zelul ce-l desvoaltă presa maghiară în obiectul reformării este foarte antipatriotic.

Presa maghiară, ca în toate, și în obiectul reformării administrației procede unilateral și preocupată de șovinism exclusiv maghiar. Ea și în obiectul acesta lasă la o parte interesele statului și se preocupă de naționalitatea maghiară, de o fracțiune mică din populațiunea regatului unguresc. În preocupățiunea ei presa maghiară pe fracțiunea aceasta mică o identifică cu „națiunea” și în fine cu statul unguresc, și

pe basa acestei identificări vrea să reformeze și administrațiunea politică în regatul unguresc.

Cu alte cuvinte, și din cestiunea cea mai necesară și dorită de toți, a reformării administrației publice, presa maghiară se silește a face mijloc de a-și sporî naționalitatea proprie în contul și detrimentul celorlalte.

Un exemplu ca o sută va ajunge să convingă și pe cel mai îndărătnic, că și cestiunea reformării administrației publice are să servească scopului de maghiarizare.

„Erdélyi Híradó” din Cluj s'a ocupat acum de curînd în trei numeri (240, 241 și 242) cu reforma administrației și cu naționalitățile.

După-ce numitul diar tradează, că i-ar plăce, ca privilegiul nobilimii maghiare de odinioară să treacă la naționalitatea maghiară se tîngue, că fiind naționalitățile „străine” primite între barierele constituțiunii, pretend și ele să aibă partea lor la administrațiune. Mai mult. Unde sînt în majoritate preponderantă, cum sînt în toate comitatele de pe la marginile țerii, s'au năpustit asupra administrației întregi.

„Erdélyi Híradó”, deși de origine armenească, se vede a fi intrat și el în ceata boerilor. Acestia însă încă tot se mai țin de ȋsa tradițională, că cu o minciună boerească treci toată Țeara Ungurescă, și așa nu se genează a spune neadevărul, că naționalitățile „străine” pela marginile țerii ar fi luat singure administrațiunea politică în potestatea lor. Uită „Erdélyi Híradó” sau se face a uita, că naționalitățile prin tot felul de apucături advocațiale, ear' unde apucături nu sînt deajuns, alung „sic volo” (așa vreau), sînt formal alungate afară din administrațiunea politică.

„Patrioticul” diar ȋce, că atunci, când s'a sîvîrșit opera uriașă a înființării statului actual unguresc, și-au uitat oamenii de naționalitățile „străine” din comitatele marginase. Ear' ce privește teoria naționalităților a baronului Eötvös, se vede inexactitudinea ei din purtarea românismului din Transilvania (?). „În administrațiunea proprie”, ȋce „Erdélyi Híradó”, „totdeauna este oarecare putere. În acela însă, care se guvernează pe sine, pururea este ceva ce seamănă cu sentimentul de autocrație. În administrațiunea de astăzi în foarte multe ȋnuturi naționalitățile de limbă „străină” se guvernează ele insele. Este cu scop a se lăsa și mai departe guvernarea aceasta proprie, de un astfel de cuprins, în mâinile naționalităților?”

La întrebarea ce „Erdélyi Híradó” și-o pune, răspunde el însuși cu nu,

pentru-că administrațiunea nu poate rămîne în mâinile „naționalităților străine”. „Mai bine un stat maghiar național”, conclud „patrioticul” diar, care guvernează cu un patric de funcționari crescut în supunere strictă, decât atâtea feluri de administrații, câte naționalități în țeară”.

„E. H.” vrea să argumenteze necesitatea de a se numî funcționarii administrativi. Argumentează însă, că administrațiunea nu trebuie să fie în mâinile naționalităților „străine”.

Puterea este în mâinile naționalității maghiare. Tendința ce predomină în sinul acestei naționalități, care se identifică cu „națiunea” politică și cu statul unguresc, este destul de cunoscută. Urmează dar', că dacă administrațiunea politică în statul unguresc are acum să se reformeze, scim că nu se va reforma decât în felul, cum am ȋis, unilateral și în detrimentul statului.

Înzadar este dar' necesară și dorită reforma în administrațiune. În împregiurările de astăzi, dominate de șovinism exclusiv maghiar, nu se va reforma, ci se va deteriora. Țerile unguresci în desvoltarea lor reală au să meargă încă înapoi. Pauperismul de astăzi are să mai crească, fiindcă sînt mulți aceia, care după principiile politice ale șovinismului maghiar trebuie flămîndȋți, ca să se moaie și să se plece maghiarismului până la renegațiune.

Sub astfel de auspicii reformarea administrației, despre care se vorbește atîta și se scrie și mai mult, pentru naționalitățile „străine”, între care sîntem numărați și noi Români, cu toate-că dorită și necesară ar fi, nu are nimica înfăburătoare. În merit reforma are să fie o vorbă goală, ca multe altele. În formă, cum am ȋis, un mijloc nou de maghiarizare.

Ne mărginim dar' a lua notiță despre vorba cea multă, cătă se face cu reformarea administrației politice, însă dureroasă notiță. Și totuși de tot nemăngăiați nu putem fi. Și durerea aceasta nouă are partea sa bună. Șovinismul maghiar vrea să ne dea la mînă cu un argument mai mult, că n'avem să ne mișcăm nici departe de o linie dela programul național.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 17 Octomvrie st. v.

Politica Sașilor.

Ieri am reasumat la acest loc cele-ce broșura dlui Gustav Bekvics în-

titulată: „Era nouă și programul ei politic” le spune despre Români și Sașii din Ardeal. Guvernamentalul „Kolozsvár” se ocupă în numărul seu de Sămbătă în trei locuri de frunte de această broșură și la locul prim, sub titlul „Politica Sașilor” mai adaugă următoarele observări, la cele-ce se cuprind în broșură cu privire la Sașii și Români ardeleni:

„În ce privește aspirațiunile curat naționale: Maghiarii nu se pot teme deloc de opoziția săsească. Ea ne servese spre pagubă mai mult indirect prin aceea, că poporul săsesc nu e cu noi, în tabăra noastră, în contra aspirațiunilor valache (oláh). Ei pécătuesc înșii în contra lor, când spriginesc astfel de tendențe, cărora, dacă s'ar pute realiza, poporul săsesc ar cădă mai ântéiu drept victimă. Noi înțelegem tendențele ultraistilor valachi, pe care prudența Sașilor le nutrește spre propria lor pagubă. Întocmai cum aspirațiunile Sașilor nu amenință pe Maghiari, trebuie să ȋnem cont de unelirile Vlachilor! Rasa aceasta (după-ce formează majoritatea locuitorilor din Ardeal) posedă putere numerică și o putere culturală ce mereu se desvoaltă, spre a pute cuprinde teren în paguba noastră. Poporul valach vîdînd cu ochii se creșce și se întăreșce în ceea-ce privește averea națională și spirituală. Și influența acestui lucru se manifestează în prima linie pe pămîntul săsesc, unde energia și conșciența de scop valachă cuprind terenul cu o repeziune surprîdetoare dinaintea Sașilor mai slabi și înconșci de scopul ce-l urmăresc. În timpul din urmă încep chiar și Brașovul și Sibiuul a se valachisa încetul cu încetul. Moșii săsesci ajung în mâinile Valachilor, din averi săsesci se îmbogățesc familii valache, și inteligența valachă mai viciaie, mai agilă, începe a lua și rolul social dela inteligența săsească închisă și somnoroasă. E lucru invederat, că pămîntul săsesc se valachisează. E invederat, și conducătorii Sașilor tot nu vor să-l înțeleagă. Și în orbia lor, în proasta lor ură sînt gata a sprigini pe proprii lor dușmani, numai pentru-că acestia sînt dușmanii rasei maghiare. Ei și-ar aprinde și casa, nepăsându-le, că și ei ar arde într'însa. Ba mai ales ei s'ar pustii; căci pe noi, pe Maghiari, ne-ar ajuta cumva prevedința și noi înșine.

„E deprisos ori-ce explicare mai largă, că această politică cât e de ne-coaptă și de sinucîțetoare. Cu cât ar fi mai cruțată rasa săsească, dacă ar servi interesele naționale-maghiare: asta

o dovedese experiențele veacurilor, o dovedese liberalismul și oportunismul maghiar — și mai bine încă necesitatea politiceii de stat. Pentru-că noi, statul și rasa maghiară, avem trebuință să susținem pe Sași drept o bastilă acolo, în mijlocul mării valache. Se înțelege, să susținem un element, care e credincios față cu idea noastră de stat și e amic sincer al intereselor maghiare.

„Poporul săsesc ar trebui să se convingă, că noi nu sîntem nici dispuși, nici n'avem interes de a-l maghiarisa. Dar' de altă parte ar trebui să recunoască, că statul maghiar și-ar strica sieși prin ori-ce favor, pe care l-ar da unei naționalități, care e aliata adversarului nostru”.

De sigur concetățenii noștri sași nu se vor bucura de complimentele ce li-le fac guvernamentalii din Cluj. Noi înțrebăm însă: Pentru asemenea agitări la ură în contra unei naționalități nu există procurori de stat?

Scupcina sîrbească.

La 27 l. c. s'a desbătut în Scupcina sîrbească adresa la mesagiul de tron. Proiectul de adresă al majorității nu e altceva, decât o parafrasă a mesagiului de tron; acela constată cu mulțumire raporturile amicale cu puterile, își exprimă bucuria pentru năsuințele guvernului de a lucra în înțelegere cu popoarele din Balcani la desvoltarea independenței și mulțumesc suveranilor, care au felicitat pe regele cu prilegiul ungerii sale, accentuînd în special reprezentarea împăratului Rusiei la acest act. Proiectul de adresă al minorității accentuează aspru necesitatea alăturării Sîrbiei la Rusia, căreia poporul sîrbeșc îi datoresce mulțumită. Desbaterea generală asupra acestor proiecte a fost foarte vehementă. Atacurile opoziției s'au îndreptat în contra tuturor ministrilor, dar' mai ales în contra ministrului de externe Gruici. Guvernului i-s'au imputat tendențe austrofile; deputatul Ioan Gjaja, șef șef de secțiune în ministerul de externe, a fost vîtămat personal de-cătră deputatul liberal Ribarac, fiind timbrat de un slujbaș al Austriei și un ucenic al Vaticanului. În sîrșit s'a primit cu majoritate de voturi proiectul de adresă al majorității.

Convenția comercială dintre Austro-Ungaria și România.

Cetim în „Românul” din Bucuresci:

Cetini noștri din Austro-Ungaria nu început să înțeleagă, că răsboiul vamal, pe care l-au declarat României, nu poate să fie tocmai

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Treii străini în țeara noastră.

(Urmare).

Floare semnul cunoscea,
Iute masa așternea,
Într'un blid lapte turna
C'un fir de ață tăia
Subțirele feluțe
Din calda mămăliguță
Pe cari apoi le lua
Și 'n lapte le dumica.
Cu toți linguri apucau,
Și se puneau și mîncău.
Dacă laptele-l gătău,
Brînză moale căpétău,
Și mîncău, frate, mîncău
Pîn' nimica nu lăsău,
Ear' dacă se săturară
Dela masă se sculară;
După care cei trei frați,
La stomach bine gătăți,
Pentru toate mulțumiră
Și-apoi la cale porniră.

Afară din sat ieșiau,
Ear' cătră „Apus” mergeau,
Vrînd să se întorcă eară
Din iubita noastră țeară.
Când în graniță-ajungeau,
Jos pe iarbă se puneau,
Sub o salce mare, groasă,
Ce făcea umbră frumoasă,

Ca 'n umbră să s'odichnească
Și să se mai răcorească.
Rațele dulcelui soare
Venind cu luciu și-ardoare
De pe cerul cel curat,
Cu pic de nor nepétat,
Doamne! frumos străluciau
Și căldură 'mprăsciau.

De-acolo trei căi mergeau,
În trei părți se împărțiau.
Calea cea dintéiu venia
Dela-Apus și-apoi ținea
Tot drept cătră Răsărit,
Dincătră ei au venit;
A treia se despărția,
Cătră Meađădi mergea,
Care și ea întra eară
În iubita noastră țeară.
Călătorii osteniți
Și pe iarbă jos lungiți,
Chiar nimica nu ȋceau,
Căci ei, frate, se gîndiau
La soartea lor cea amară,
Care nici în acea țeară,
Unde-s bani, unde-i mîncare,
Unde-i vin și desfétare,
Nu se 'ntorcea mai spre bine,
Ci tot amară rămăne.

Dară încă ce e mult?
Lucru de tot necredut,
Că a lor mare sciință,
Praxa cea cu iscusință
Și gîndirile lor 'nalte
Au rămas toate deșarte.

De gînduri ce se gîndiau,
Din ce în ce se 'ntristau,
Tot mai jalnici se făceau,
Fețele lor gîlbîniau,
Ochii li-se închideau,
Apoi cu toți adormiau
Și dormiau, frate, dormiau,
După plac se odichnau.
Pîn' soarele scobora,
S'apună s'apropia.

Atunci drăguțul de soare,
Cu rațele arđetoare
Ce 'n față le trimetea,
Pe toți trei îi pomenia.
Îndată-ce se treziră,
În picioare și săriră,
Și mult timp se cugetau,
Unul p'altul se 'ntrebau:
În care parte să tragă?
Pe care cale să meargă?

Tot 'nainte spre Apus
Nici unul nu s'ar fi dus,
Cunoscînd ei foarte bine,
Încătră aceea ține,
Acea ear' i-ar fi dus
În orașul din „Apus”,
Unde-s banii foarte rari,
Unde-s domni tot de cei mari,
Cari la nimica nu-i chiamă,
Nici că vor să-i bage 'n seamă.
Ear' domnii cei mai micuți,
Atăta-se de sărăciți,
Cât din ce ei trebuesc,
Nimica nu prisosesc,

Și-așa nici ei nu-s în stare
Să mai dea și cui nu are.
Acolo este o vale,
De necazuri și de jale,
E lipsă și sărăcie
Și nu-i nici o veselie.
Și-apoi cu ce nas să meargă
Înapoi așa degrabă,
Când doar' din ei fiecare
De silă, de lipsă mare,
De necaz și de urit
Au plecat la Răsărit,
Ca să-și găsească o țeară,
Unde nu-i vieaț'amară,
Unde-a lor mare sciință
Și praxă cu iscusință
În seamă va fi băgată
De țeară lungă și lată.
Unde pot să dobîndească
Cu ce biet ei să trăească.

Apoi cătră Răsărit,
De unde au fost sosit,
N'ar fi putut nici-decum
Să se 'ntorcă ear' acum.
Sciind doar' ei foarte bine,
Cum i-a făcut de rușine
Un locuitor de sat,
Econom prost nenvîțat.
Și cum le va merge bine,
Unde pătesc tot rușine?
Nu!... nici asta n'o vor face,
Înapoi nu s'or întorcă,
Ci pleca-vor tot cu ȋi,
Toți trei cătră Meađădi,

Doar' vr'un loc bun vor găsi,
Unde se vor ferici.

Fără multă cugetare,
Aleseră-a treia cale,
Calea cătră Meađădi;
Și degrabă tot cu ȋi
Pe picioare se luară,
Cătră Meađădi plecără,
Și mergeau, frate, mergeau,
Unde?... Nici ei nu sciau.

Când soarele apunea,
Luna deloc răsăria,
Mai fiind și vreme bună;
Ear' ei sătui de odichnă,
Se dau iute după mers,
Din picioare schimbau des,
Vorbînd multe și mărunte
De lipsele cele multe.

Advocatul mai apoi
Se 'ntorcea cătră cei doi
Și ȋcea:
— „Dragii mei frați,
„Faceți bine m'ascultați,
„Că de nu 'mi-ȋi asculta,
„ȋeu de bine nu vom da.
„În ce loc vom sosi noi,
„Mai bine 'taceți voi doi,
„Sciința nu v'arătăți,
„Ci 'n răbdare s'așteptați,
„După mine să lăsați.
„Până voiu începe eu,
„Atunci dați în giurul meu,
„Faceți bine, faceți rău,
„Numai ceea-ce ȋic eu,

în folosul lor, cu toată credința ce aveau, că închiidându-se României granițele despre Austro-Ungaria, mai curând sau mai târziu va fi nevoită să cedeze la toate pretențiunile lor de cucerire economică.

Nu mai câțiva ani de experiență li-au dovedit, că România poate să-și găsească și aiurea debușuri pentru producțiunile ei și că în ceea ce privește exportul vitelor n'are de ce să se teamă de urmările războiului vamal.

Precând din contră Austria a avut să sufere pagube destul de însemnate, căci mărfurile și fabricatele ei, care găsiseră în România un debușeu sigur pentru exportul lor, ne mai putând să intre la noi decât fiind supuse la taxele tarifului autonom, au trebuit să pierdă și cu ei din traficul lor pe piețele noastre și să fie astfel reduse a-și câștiga aiurea alte debușuri, ceea ce pentru industria austriacă a fost o lovitură dintre cele mai simțitoare.

N'avem decât să cercetăm cifrele din anii anteriori denunțării convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria, spre a ne convinge pe deplin de pagubele, pe care le-a suferit industria austriacă dela declararea războiului vamal încoace.

Milioanele, pe care altădată România le plătia Austriei pentru mărfurile și fabricatele ei, au scăzut în anii din urmă la o cifră foarte neînsemnată în raport cu importul acestor mărfuri și fabricate pe timpul, cât a fost în vigoare convențiunea comercială.

În schimb însă România, prelungea înființarea tirgurilor de rimători și exportul vitelor sale în Italia, a putut să lupte cu succes în contra pedecilor ce i-s'au pus prin închiderea granițelor despre Ungaria.

Și astăzi Austria se vede nevoită, ca printr'un *modus vivendi* cu Ungaria să stabilească o înțelegere cu România prin încheierea unei noue convențiunii comerciale, care să-i asigure debușul, pe care îl aveau altădată pe piețele noastre mărfurile și fabricatele ei.

Isbuti-va până în cele din urmă Austria să stabilească acest *modus vivendi* cu Ungaria și să ajungă la o înțelegere cu noi pentru încheierea unei asemenea convențiunii?

Cu toată dorința ce avem, de a pute ajunge la o înțelegere cu monarhia vecină, ne temem însă, că pedecile vor veni și de astădată tot din partea Ungariei, care pare-că a întreprins o adevărată campanie în contra intereselor economice ale Austriei.

Ungaria, care voia să-și asigure comerțul producțiilor sale în paguba intereselor economice ale Austriei, a interzis României sub diferite pretexte și în contra chiar a dispozițiilor convențiunii comerciale ce era în vigoare importul rimătorilor și al vitelor, cu care România făcea comerț cu Austro-Ungaria.

Și cuvântul nu era altul, decât că Ungaria voia să protejeze piețele sale comerciale în contra ori-cărui import similar din România.

Această procedură a Ungariei de interes cu totul local a deșteptat cu drept cuvânt în cercurile comerciale din Austria o adevărată nemulțumire, care din ei în ei a luat un caracter și mai accentuat față cu pagubele suferite de industria ei prin aplicarea tarifului nostru autonom.

Cu toată această nemulțumire, Ungaria însă a persistat în hotărârea sa, de a nu voi cătuși de puțin să cedeze Austriei pe terenul economic.

De aci neputința Austriei de a se înțelege cu România pentru încheierea unei noue

convențiunii comerciale; de aci tractativele, care n'au ajuns încă la nici un rezultat.

După-cum deja am arătat aci, tractativele pentru încheierea unei convențiunii, — judecând după cele ce ni-au spus telegramele din Viena și diarul „Neue Freie Presse“, — pare-că au să înceapă din nou; și oprirea dlui Al. Lahovary la Viena și convorbirile sale cu ministrii Austriei și Ungariei n'au fost cătuși de puțin străine de această cestiune.

Noi am spus în nenumărate rânduri, care este părerea noastră cu privire la încheierea unei convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria și pe ce base credem noi, că s'ar pute urma ori-ce tractative cu această putere.

Fără să mai revenim asupra celor dișe, repetăm și acum ceea ce am susținut în totdeauna, că adevărul nu este cu neputință să încheiem o convențiune comercială cu Austro-Ungaria, dacă ea nu va fi basată pe deplina noastră emancipare economică și pe principiul reciprocității de interese ale celor două părți contractante.

CRONICĂ.

Avansamentul din Noemvrie se va publica luni, în 4 Noemvrie a. c. Între avansamente numai unul este la rang de FZM., două sunt la rang de general de cavalerie, 8 la rang de mareșal-locotenent-de-câmp. Mai departe toți acei coloneli, care sunt astăzi în post de comandanți de brigadă, vor fi avansați la rang de generali-majori. Astfel armata va avea 18 generali-majori noi. Două sute de cadeți vor fi avansați la rang de sublocotenenți și tot atâți sublocotenenți la rang de locotenenți. Dintre diferitele specii de trupe, infanteria va avea mai multe avansamente.

Ministrul de externe contele Kálnoky, după-cum află „Montags-Review“, va pleca numai pe la mijlocul săptămânii acestia la Friedriehsruhe, la principele Bismarck.

Ministerul de interne a provocat prin un ordin pe toate municipiile să-i trimită raport despre averea fiecărei comune, mai ales însă despre venițele comunale.

La examenele de pădurari, care s'au ținut în Sibiu în 21 și 23 luna cur., au luat parte 30 de candidați de pădurari. Dintre acestia 6 au fost respinși dela examen, fiindcă nu aveau praxa de 3 ani, 4 au căzut la examen, 2 au calcul eminent, 10 calcul bun și 8 calcul îndestulitor.

Metropolitul Miron contra „Kultur-egylet“-ului. Adresa, pe care o parte a Românilor din Sibiu a predat-o înaltpreasfințitului Sale metropolitului Miron Român, este după „Gazeta Transilvaniei“ de următorul cuprins:

„Exceleța Voastră! Înaltpreasfințite domnule arhiepiscop și metropolit!

Cu mândrie și adevărată mângâiere sufletească a luat act fiecare Român adevărat de bărbătescul răspuns ce prin hârtia Excelenței Voastre Nr. 5511 pres. din 26 August a. c. l-ați dat dlui conte și comite-suprem Bethlen Gábor, ca președinte al reuniunii maghiare de cultură din Ardeal, carele, încurajat de curentul sovinitic maghiar ce domnesce astăzi în nefericită noastră patrie, întruind că mijloc de presiune chiar și împregiurarea, că la acel act va fi reprezentat și Maiestatea Sa, nu s'a sfîit a Vă ruga, ca în calitate de cap al bisericii gr.-or. române din statul nostru să dați voe unui preot gr.-or. să funcționeze la sfîșțirea steagului acelei reuniuni și prin aceasta să sancționați scopurile unei reuniuni, care sub pretext cultural întesce numai la maghiarisare.

Între împregiurări normale răspunsul ce cu atăta demnitate l-ați dat dlui conte la îndrăznețului lui rugare, era atât de natural, încât trebuia să primească aprobarea și consimțământul fiecărui patriot adevărat, fire-ar el de ori-ce naționalitate.

În situațiunea nenaturală de astăzi însă, când poporul român, cel mai vechiu în această patrie, care deși totdeauna și-a sacrificat sângele și averea sa pentru Tron și patrie și care deși este pătruns și astăzi de cel mai curat patriotism, totuși este considerat în totalitatea sa ca un element, ale cărui aspirațiuni de cultură și năsuințe de conservare națională ar sta în conflict cu interesele unui stat maghiar național închipuit, — deoarece acest stat a fost dela întemeierea sa și este și astăzi poliglot, — și când chiar o reuniune ca „Emke“ își aragă dreptul a susține, că ea este chemată a ne învăța pe noi patriotism, — în situațiunea aceasta nenaturală deci, repețim: ținuta corectă și deamă de un prelat bisericesc român a Excelenței Voastre este un act de virtute națională.

Convinși fiind, că în punctul acesta sîntem în deplin acord cu națiunea întreagă, Vă rugăm, Excelență, să primiți această adresă ca un răspuns viu de aderare la fapta plină de demnitate națională ce ați servit prin răspunsul dat, precum și asigurarea, că pe această cale Veți fi totdeauna tare și neînvinși, căci Veți fi încurajat și urmat de națiunea întreagă.

Sibiu, 8/20 Octomvrie 1889.
Ai Excelenței Voastre devotați.
(Urmează subscrierile).

Ar fi de interes public să se știe cu numele, cine sînt subscrierii acestei adrese.

Obiecte preistorice. În Cluj s'au aflat dișele trecute cu privilegiu săpării fundamentului unei clădiri mai multe oase de animalul antiluvian numit Mamuth.

Societatea etnografică ungurească și-a ținut adunarea sa constituantă în Budapesta la 27 l. c. Protectoratul asupra acestei societăți l'a primit Arhiducele Iosif în loc de decedatului Principe de Coroană Rudolf. Președinte a fost ales Paul Hunfalvi, vicepreședinti Aurel Török și Alexandru Hadvș și secretar Anton Herrmann. Între numeroși membri ai comitetului găsim și pe un Român, pe dl Ioan Goldiș.

Falsificatori de bancnote. Poliția din Cluj a dat de urma unei bande de falsificatori de bani în acest oraș. Ei au falsificat bancnote de câte 10 fl.

Primarul Vienei Uhl, după-cum aflăm în dișarele vieneze, va resigna dela postul său în săptămâna viitoare ori cel mult pe timpul închiderii dietei Austriei-de-jos.

Bustul lui Eminescu, pe care îl lucrează sculptorul Marinescu, e aproape gata, — după-cum spun dișarele din București. — În prima jumătate a lunii viitoare el va fi expus publicului în sala cea mare de jos a Ateului-nou.

Două reviste literare române. Cetim în „Românul“: În curând vor apăre în capitală două dișare nou: „Cultura“, revistă politică-literară, și „Diarul limbii universale“, în care se va tracta și se vor da lecțiuni asupra Volapük-ului. Acest din urmă dișar va ieși odată la două luni.

Înmormântarea regelui din Portugalia s'a făcut Sâmbăta trecută cu pompa cuvenită. Cortegiul funebru al sosit în acea di la 4 oare d. a. în biserica mănăstirii San Vicente de Fora. Aici a servit patriarhul ceremonia de înmormântare, după care cosciugul a fost depus în Pantheon. Afară de persoanele oficiale au asistat numeroase deputațiuni la înmormântare.

Marele-rabin al Franciei. Dișele trecute s'a ales în Paris de rabin-suprem al Franciei întregi Zadock Chan. Acest rabin e cavalier al legiunii de onoare și e savant de

renume european. E de 50 ani și are doi ficioiri, unul jurist și altul medicinist. Între membrii delegați ai conclavei pentru alegerea de rabin aflăm multe notabilități franceze: Dedarido, președintele senatului la surtea de cassatie; Erlanger, academician și profesor la „Collège du France“; Eugen Manuel, inspectorul general al instrucțiunii publice; generalul Sée, baronul Alphons, Gustav și Eduard Rothschild etc. Dela 1808, decând s'a recunoscut confesiunea israelită ca o confesiune de stat în Francia, s'au perondat 9 rabini-supremi, toți oameni cu multă știință.

Timpul în Europa. Presiunea aerului în Ungaria s'a ridicat; minimul presiunii aerului s'a observat ieri-dimineață pe golul de Biscaya (750 mm.), ear' maximal în Rusia vestică (780 mm.) Temperatura a scăzut; pe multe locuri în Ungaria a nins și a înghețat. Timpul are să fie dișele viitoare aspru, cu vânturi și zăpadă.

Cestiuni școlare.

Din tractul protopresbiter al Seliștei, Octomvrie 1889.

(Urmare și fine.)

Sâmbătă, 30 Septemvrie.

Conform punctului 7. din program, a urmat prelegerea învățătorului M. Frățilă: „Stări de agregatiune“. Învățătorul Frățilă, care și-a pregătit întreaga prelegere așa după-cum a și predat-o, în mod practic, a reușit bine, în tractarea cu elevii s'a vădut că nu o recitează, ci întru adevăr știe cum să o predea, și această dexteritate s'a adevărit prin exemplele aduse, experimentele ce le-a avut la dispozițiune și le-a produs în decursul tractării; ceea-ce s'a observat la prelegerea preamarsă cu privire la elevi e de a se aplica și aci, deoarece-ce și între acești elevi era majoritatea din alți ani de școală și nu din anul acela, pentru care era destinată prelegerea.

Premiind aceste defecte, prelegerile și-au avut efectul lor instructiv și vor rămâne și în viitor obiectul principal, cu care vor ave a se ocupa membrii reuniunii noastre în adunările generale.

Adunarea generală a și decis, ca acele prelegeri să se publice cu modificările făcute în reuniune, ca în chipul acesta să li-se dea ocaziune și altor învățători de a le apreția.

În decursul acestei ședințe, precând prelegerea învățătorului Frățilă, a sosit protopresbiterul Seliștei dl Dr. N. Maier și, salutat de membrii reuniunii prin „Să trăească“, și-a ocupat locul seu ca membru al reuniunii; ear' după-ce s'au finalizat observările făcute de membri prelegătorului, domnul Dr. N. Maier cere cuvânt și aduce la cunoștința reuniunii, că libelul dela cassa de păstrare al reuniunii se află la dînsul, a spus suma banilor împreună cu procentele, spre a se întregi raportul comitetului, spunând și aceea, că la ședința din urmă a comitetului nu a putut lua parte.

În urma acestora continuând, protopresbiterul dl Dr. Maier a rugat adunarea să se declare în conferență, deoarece-ce are să aducă în mod confidențial la cunoștința adunării generale o epistolă a președintelui, dlui Simeon Popescu.

Adunarea primește propunerea și se cetește epistola în mod confidențial, fiind aceea o epistolă privată adresată persoanei dlui protopresbiter Dr. N. Maier. Din epistolă a rezultat, că dl Simeon Popescu își dă demisiunea de președinte și că roagă pe membrii reuniunii a-i primi demisiunea fără nici o discutiune.

După citirea epistolei, vicepreședintele declară de nou ședința de deschisă și pune la ordinea dișei demisiunea președintelui, ca adunarea să se declare față cu aceea.

Adunarea declară că se primește demisiunea și se pune imediat la ordinea dișei alegerea președintelui.

După aceasta declarațiunea a reuniunii veteranul director din Seliște dl Mihail Stoica cere cuvântul și face următoarea propunere: ca reuniunea stante sesiune să aducă la cunoștința demnului ei fost președinte dlui Simeon Popescu, pe cale telegrafică, că s'a primit cu regret demisiunea și l' salută ca pe dascălul ei, ca D-șeu să-l trăească la mulți ani fericiti, și dacă vor ierta statutele, să se aleagă de președinte „ad honorem“.

Nu pot retăce aci impresiunea ce a produs această propunere asupra membrilor, se putea ceti pe fața lor, căci într'adevăr pătrundătoare era vocea tremurătoare a veteranului director.

Dar' durere, nici acest act de pietate nu s'a putut îndeplini fără de a produce măchuire, o însușire aceasta proprie unor oameni... Învățătorul de nou ales în comuna Reginari, dl George Enescu, cere cuvântul iritat și face propunerea nefericită: că deoarece-ce dl Simeon Popescu, fost protopresbiter al tractului Sibiu, a ieșit din gremiul preșimii noastre, nici nu mai încape demisiunea de președinte a unei reuniuni din o arhidieceasă, din care dînsul nu mai face parte.

Se înțelege, că această propunere, pe care eu nu o pot cualifica decât de nefericită, și aceasta din simplul motiv, că dl Simeon Po-

pescu a fost sufletul acestei reuniuni în decurs de 9 ani, cu toate aceste propunerea s'a făcut în scris, deși a fost rugat din partea mai multor membri să și-o retragă, și la stăruința d-sale pusă la vot, a fost respinsă unanim, afară de d-sa, cu indignațiune.

Spre a completa expozel dlui Enescu, voi aminti, că d-lui nici nu era indus în lista membrilor reuniunii, nimēnuia însă nu i-a trecut prin minte, ca să-i derogă dlui Enescu dreptul ce nu-l avea de a se împărtași și d-sa de lucrările reuniunii noastre.

Dar' nu așa se pășese într'o reuniune pentru prima-dată, dle Enescu! și trebuie să știi, că propunerea d-tale va rămâne în analele reuniunii noastre ca un act de necuviință.

Propunerea directorului Stoica, pusă la vot, a fost primită, afară de dl Enescu, cu unanimitate și cu executarea ei s'a însărcinat biroul reuniunii.

Primită demisiunea dlui Simeon Popescu, deși cu regret, trebuie să constat, că nu s'a putut duce în deplinire, după-cum a fost dorința d-sale, — cu satisfacțiune însă înregistrăm, că unicul a fost acela, care a abusat de bunăvoința membrilor reuniunii.

După aceste s'a pus la ordinea dișei alegerea președintelui.

La această alegere s'au ivit păreri deosebite. Membrul M. Stoica a propus, ca alegerea să se facă prin aclamațiune, însă înainte de a decide adunarea modul de alegere, s'a ridicat directorul din Reginari, domnul Coman Hambașan și spignit de domnul Enescu, a făcut propunerea, ca adunarea să aleagă prin aclamațiune pe domnul Mateiu Voilean, referent școlar; adunarea însă decide, ca alegerea să se facă prin ședule și în urma acestia ședința se suspinse pe 10 minute.

Redeschidându-se ședința, s'a proces la scrutinare și rezultatul alegerii a fost: dintre 50 voturi s'a ales de președinte cu 31 de voturi dl profesor seminarial Dr. D. P. Barcianu, ear' restul l'a primit dl referent școlar Mateiu Voilean.

Servirișă alegerea de președinte, acest act de cea mai mare importanță pentru reuniune, ședința de Sâmbătă a. m. s'a încheiat și, la invitarea parochilor locali, care făcuse în hotelul din loc dispoziții pentru prânțul comun, — învățătorii în corpore au luat parte la acest prânț.

Se înțelege, că un număr așa de însemnat de învățători întruniți la un prânț comun, unde n'a lipsit nici beutura răcoritoare, cu toții am devenit într'o dispoziție înimată, de aci toatele obiceiuri și cântările nu au lipsit, șirul toastelor l'a deschis protopresbiterul Seliștei dl Dr. N. Maier pentru Excelența Sa arhiepiscopul și metropolitul Miron Romanul, a urmat apoi pentru fostul președinte, actualul președinte, vicepreședinte etc., ear' seria cântărilor renunitul cântăreț parochul din Oena dl I. Popa:

Cu această bună dispoziție, pe la 4 oare p. m., în urma dispozițiilor ce s'au făcut din partea parochilor locali, am făcut o excursiune la băile de sare. În băi am fost conduși, la inițiativa șefului acelor băi, de însuși inspectorul de băi, care cu o bunăvoință deosebită ni-a explicat toate lucrurile mai însemnate din acele băi admirabile. Această excursiune instructivă a fost un nou câștig pentru învățătorii, care nu au mai cercetat băile de sare din Oena-Sibiului.

Întorși dela băile de sare earăși în ședință, vicepreședintele a pus la ordinea dișei pct. 8. din program, temă lucrată de învățătorii din Seliște, care fiind de un cuprins voluminos, adunarea a decis să se amâne pentru ședința următoare, deci s'a cetit tema pct. 9., lucrată de subreuniunea despărț. Sibiu din partea vicepreședintelui G. Bobes, fiind aceasta o lucrare în partea cea mai mare a d-sale.

Duminecă, 1 Octomvrie.

Învățătorii au luat parte la serviciul divin, împărțindu-se la ambe bisericile din Oena, după servirișea aceluia ne-am întrunit earăși în ședință, unde s'a cetit tema elaborată de corpul învățătoresc din Seliște pct. 8.

Această temă se împarte în două părți; partea cea dintău e lucrată conform cercului consistorial referitor la Normativ, ear' partea a doua e un plan de învățământ lucrat având în vedere școala din Seliște, compus de învățătorul clasei, în care a propus în anul trecut, aci se indică anumit toate lecțiunile ce sînt a se preda în școala populară, — după luni, — cu privire și la aceea ce se poate consuma în anii prescriși pentru cercetarea școalei.

Acest plan, studiat bine din partea reuniunii și acomodat și pentru școalele cu 1, 2 și 3 învățători, se va pute introduce cu aprobarea preavenerabilului consistor nu numai în raional reuniunii noastre, ci în întreaga arhidieceasă.

Tema a fost dată unei comisii spre studiere, în această comisiune s'a ales învățătorii cu privire la școalele cu 1, 2 și 3 învățători împreună cu învățătorii dela școalele din Reginari.

Încheiându-se discușiunea asupra acestei teme, a urmat raportul comisii asupra ra-

„Să iese, să-mi placă mie
Și de bine să ne fie.
„Să nu dișeci cum ați diș,
„Să ne facem ear' de ris,
„C'atunci e și vai de noi,
„Și de mine și de voi“.

— „Vom lăsa dar' după tine,
„Căci tu doar' vei și mai bine
„Ce să faci? Ce să vorbești?
„Și de rău să ne feresci“,
Cei doi frați îi răspundeau
Și mergeau, frate, mergeau,
Deloc nu se obosiau.
Schimbau iute din picioare
Pe drumul bun, răcoare.

Cum pe cale propășiau,
Nici de seamă nu băgau,
Că vremea se petrecea,
Nici nu șiau cum trecea,
Meșul nopții cum sosia,
După care apoi eară
Și dișori de diș s'arătara.
La Răsărit se ivia
Aurora frumusea,
Luna ear' s'apropia
De deal și-apoi apunea.

Aurora cam lucia
Și prin ceață se vedea,
Că preste vr'o câțiva pași
Vor să intre într'un oraș.
Îndată-ce cunosceau,
Cei trei, cari călătoriau,
Că și după cale lungă

Într'un oraș vor s'ajungă,
Tare se inveteliau,
Cât din pei mai că ieșiau.
Căci orașul e oraș,
Mai frumos, mai dragălaș,
Locuit în mare parte
De capete luminate,
Cari vor și să prețuiască
Și bine să răsplătească
Sfaturile ce sînt date
De cei cu minți învățate.

Cum cei trei pe drum mergeau,
Deodată în șanț vedeau
Un om adormit pe iarbă,
Coperit cu-o haină neagră.
Acel om în mâni avea
Un căpștru ce ținea
Înfrănat un măgarel
Tiner, gras și frumșel,
Care giur în giur de el
Pășcea iarbă nectinel.

Advocatul se opria
Și frașilor lin grăia:
— „Pe cesti doi aici vădend
„Mie-mi veni ceva 'n gând,
„Măgarul voui deslega
„Și pe mine m'oiu lega
„În lațul căpștrului
„În locul măgarului;
„Ear' voi măgarul să-l prindeți
„Și 'n acel oraș să-l duceți.
„Pe ori-cine 'n drum aflați,
„Cu măgarul l'îmbiați.

„Spune-ți că sînteți lipsiți,
„Din țeri străine veniți,
„Și din lipsa foarte mare
„N'aveți modru de scăpare,
„Decât măgarul vîndend
„Ori-cui ar ave de gând.
„Să aibă o așa vită,
„Tineră și pricopsită.
„Dați-l cum îl puteți da,
„Numai să puteți scăpa.
„În vreme cât mai grăbită
„De-această furată vită.
„Apoi eară să grăbiți,
„Aici în câmp să veniți,
„Cu mine să vă 'ntăliți“.

Cum cuvântul își finea,
Cătră măgar se ducea,
Pe care îl deslega
Și frașilor lui îl da.

Apoi nu mai aștepta,
Ci pe sine se lega
În lațul căpștrului
În locul măgarului.
Jos pe iarbă se punea,
Cătră stăpân se întorcea
Și celor doi semn făcea,
Aci să nu zăbovească,
Ci 'n oraș iute să pornească,
Să-și cate de a lor treabă,
Să vîndă măgarul 'n grabă.

(Va urma)

Nr. 7145/1889.

[801] 2-2

Publicare de licitațiune.

În 12 Noemvrie a. c. la 10 oare înainte de ameași se va ține la subsemnatul exarândarea regalului de morărit al comunei **Sebeșul-de-sus** pe timpul dela 1 Ianuarie 1890 până la ultima Decemvrie 1892, cu prețul strigării de 500 fl. pe an.

Sibiiu, în 23 Octomvrie 1889.

Pretorul suprem.

Casa

în strada Bruckenthal Nr. 34

e de vîndare din mîna liberă.

Doritorii pot căpăta informațiuni la proprietar în fiecare zi între 1/23-4 în aceeași casă.

[804] 1-4

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pămîntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un petitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vîntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărbitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalîn pîcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor. se dă rabatul cuvenit.

Univ. med.
Dr. L. Máthé de Bikafalva,
dentist din Budapesta,

specialist pentru toate boalele de dinți și de gură,
a sosit aici.

Confecționează toate speciile de plombe de cea mai bună calitate, precum și dinți artificiali și execută toate operațiunile de specialitatea aceasta cu prețuri moderate.

Ordinează dela 9—1 dimineața și dela 3—5 d. a.

Pentru săraci și studenți gratuit.

Locuiește strada Schewis Nr. 2, etagiul I. curtea primă (casa lui Jauernig).

[803] 1-2

Va sta în Sibiiu numai câteva zile.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa mică—Sibiiu			
	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren mixt
Viena	3.40	8.—	8.—	București	7.35		*4.40	Viena	11.—	3.40		Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică		2.05	4.35
Budapesta	9.20	2.—	3.10	Predeal	12.50		9.12	Budapesta	7.40	9.30		Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Șeica mare		2.38	5.05
Szolnok	11.18	4.05	7.22	Timiș	1.19		9.41	Szolnok	10.42	12.38		Vințu de jos	12.30	4.10		Loamneș		3.22	5.46
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	Brasov	1.55		10.17	Arad	2.17	4.29	0.06	Șibot	1.01	4.43		Oena		3.41	6.17
Oradea mare	2.22	7.01	8.46	Feldioara	2.15	4.54	7.07	Glogovaț	2.37	4.41	6.18	Orăștia	1.32	5.13		Sibiiu		4.18	6.40
Vărad-Velence	2.30	7.11	9.18	Apatia	2.47	5.37	7.44	Györök	3.37	5.05	6.43	Simeria (Piski)	2.08	5.47		Sibiiu—Copsa mică			
Fugyi-Vásár ely				Agostonfalva		6.15	8.09	Pauliș	4.05	5.17	6.55	Deva	2.52	6.27		Sibiiu		7.35	9.50
Mező-Telegd	3.—	7.41	10.21	Homorod	3.56	7.31	8.29	Radna-Lipova	4.27	5.38	7.14	Branicica	3.23	6.54		Oena		8.02	10.14
Rév	3.31	8.16	11.38	Hasfalău		9.09	9.07	Conop		6.05	7.46	Ilia	3.55	7.20		Loamneș		8.30	10.40
Bratca				Sighișoara	5.28	9.33	10.20	Bérvava		6.23	7.57	Gurasada	4.08	7.52		Șeica mare		9.05	11.10
Bucia				Elisabetopol	5.57	10.02	11.09	Soborșin		7.20	8.42	Zam	4.44	8.03		Copsa mică		9.34	11.55
Ciucia	4.24	9.05	1.57	Medias	6.19	11.04	11.36	Gurasada		8.26	9.39	Soborșin	5.30	8.38		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.			
Huiedin	4.52	9.35	3.11	Copsa mică	6.34	11.24	11.19	Ilia		8.47	9.55	Conop	6.47	9.46		Cucerdea		3.05	10.20
Stana				Micăsasa	6.35	11.57	12.15	Branicica		9.11	10.13	Radna-Lipova	7.28	10.20	5.35	Cheța		3.35	10.50
Aghiriș				Blaj	7.09	12.30	12.43	Deva		9.42	10.37	Pauliș	7.43	10.34	6.01	Ludoș		3.51	11.11
Ghirbău				Crăciunel		12.45	12.55	Simeria (Piski)		9.59	10.53	Györök	7.59	10.50	6.44	M.-Bogat		4.06	11.20
Nădășel	5.49			Teiuș	7.42	1.18	1.07	Orăștia		11.—	11.39	Glogovaț	8.28	11.16	7.22	Cipeu-Iernut		4.43	11.57
Cluj	6.02	10.35	6.56	Aiud	8.05	2.18	2.11	Șibot		11.29	12.01	Arad	8.42	11.30	7.44	Kereș-Sz.-Pál		4.58	12.12
Apahida	6.14	11.02	7.15	Vințu de jos		2.48	2.33	Vințu de jos		12.02	12.29	Szolnok	9.20	12.05		Nireșten		5.21	12.36
Ghirșiș				Uioara		2.56	2.40	Alba-Iulia	8.55	12.19	12.45	Budapesta	2.21	5.10		Cheța		5.40	12.55
Cucerdea	7.52	1.27	10.04	Cucerdea	8.32	3.14	3.27	Teiuș	9.54	1.06	1.24	Viena	6.—	8.15		Oșorheiu		5.40	12.55
Uioara				Ghirșiș	9.—	4.01	3.27	Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)				Reghinul-săs.		6.—	4.58
Vințu de jos				Apahida	9.58	4.47	5.08	Simeria				Simeria				Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea			
Aiud	8.21	2.07	11.34	Cluj	10.21	5.56		Simeria		6.47	11.54	Petroșeni		9.36	4.26	Reghinul-săs.			
Teiuș	8.38	2.26	11.34	Nădășel	10.41	6.45	5.32	Streiu		7.40	12.37	Banița		10.17	5.12	Oșorheiu			
Crăciunel				Ghirbău		7.06	8.36	Hațeg		8.51	1.28	Crivadia		10.58	5.55	Nireșten			
Blaj	9.18	3.24	1.10	Aghiriș		7.22	9.02	Pui		10.02	2.28	Pui		11.42	6.41	Kereș-Sz.-Pál			
Micăsasa				Stana		7.37	9.32	Crivadia		11.02	3.11	Hațeg		12.23	7.26	Cipeu-Iernut			
Copsa mică	9.36	4.09	1.30	Huiedin		8.03	10.11	Banița		11.50	3.58	Streiu		1.12	8.14	M.-Bogat			
Medias	10.08	4.39	2.14	Ciucia	11.54	8.24	10.51	Petroșeni		12.30	4.25	Simeria		1.51	8.50	Ludoș			
Elisabetopol	10.32	5.11	2.54	Bucia	12.24	9.04	12.16	Arad—Timișoară				Timișoară—Arad				Cucerdea			
Sighișoara	11.07	5.45	3.35	Bratca		9.37	1.19	Arad		6.12	4.12	Timișoară		6.25	1.15	Simeria (Piski)—Uniedoară			
Hasfalău				Rév		9.55	7.51	Aradul nou		6.36	4.38	Mercizfalva		7.19	2.04	Simeria (Piski)			
Homorod	12.31	7.32	5.54	Mező-Telegd		1.29	10.20	Németh-Ságh		7.01	5.01	Orcizfalva		7.46	2.26	Cerna			
Agostonfalva				Fugyi-Vásárhely		10.47	3.36	Vinga		7.30	5.29	Vinga		8.15	2.56	Uniedoară			
Apatia				Vărad-Velence		10.57	3.52	Orcizfalva		7.55	5.47	Németh-Ságh		8.36	3.13	Simeria (Piski)			
Feldioara				Oradea-mare		1.54	11.04	Mercizfalva		8.13	6.04	Ara 1 nou		9.11	3.51	Simeria (Piski)			
Brasov	2.14	9.45	8.32	P. Ladány		3.20	1.19	Timișoară		9.04	6.50	Arad		9.27	4.05	Uniedoară—Simeria (Piski)			
Timiș	2.34			Szolnok		3.31	11.51	Ghirșiș—Turda				Turda—Ghirșiș				Uniedoară			
Predeal	3.17			București		5.—	11.51	Ghirșiș		9.33	4.19	Turda		8.29	3.19	Cerna			
București	3.49			Budapesta		6.47	11.51	Turda		9.54	4.40	Ghirșiș		8.50	3.40	Simeria (Piski)			
				Viena		7.15	6.30	Sighișoară—Oderheiu				Oderheiu—Sighișoară				Uniedoară			
						1.40	1.40	Sighișoară				Oderheiu				Cerna			
								Oderheiu				Sighișoară				Simeria (Piski)			

*) Circulează numai până în 15 Noemvrie c. n.

Nota: Numerii în cuadrate cu linii groase înseamnă oarele de noapte